
JURE KOKEZA

MUZEJ PRIGORJA
GALERIJA "KURIJA"
S E S V E T E
TRG DRAGUTINA DOMJANIČA 5
TEL: 01/2001-601

ISTINSKI OSJEĆAJI

Izlazeći iz romantičarskog zanosa s kojim je izašao iz Likovne akademije Jure Kokeza se već tada stilski oformio i krenuo odgovorno u zahtjeve života. U toj svojoj prvoj fazi stvaralaštva oblikovao je u potpunosti i zaokružio jasan izraz i glavna okosnica tematske preokupacije bila mu je figura i lik žene. Opus tih radova zračio je intimistički i vrlo suptilno obrađen u biranom tonskom rafrimanu svjetla i sjene kao i prostornih ugodaja. Neposredno iza ovog opusa kod njega se osjetilo nadrealističko stremljenje, stavljanje likova u drugi plan a kao posebnost cijele priče neobična je pojava svjetle kugle u otvorenome nebu, koja nam daje nashutiti buduća neobična zbivanja. Kod autora se osjećalo poniranje u dubinu svoga bića i preispitivanje te zagonetno dokučivanje samo njemu znanih tajni. Uoči Domovinskog rata kod Jure se osjetila ekspresivnost u izrazu, nestalo je one prijašnje smirenosti i idile. Nastala su previranja u njegovu ispoljavanju, naravno u likovnom izrazu. Iz trodimenzionalne idilične sjete prelazi u dramatičnost, transparentnost i plošno gradiranje odnosa. Iz grafičkih tehnika monotipije, bakropisa i aquatinte prelazi i na druga tehnička sredstva, kao što je kombinirana tehnika, tuš, pastel, ulje na platnu, i dr. Već tada se temeljito prihvatio obrade Križnoga puta i drugih sakralnih motiva, gdje se autor poveo za istinskim osjećajima boli i patnje Isusa Krista, koje je on podnio u užasnim mukama i poniženjima za naše otkupljenje.

Sudjelujući u obrani domovine kod Jure se razvio smisao za grotesku, sotoniziranu isključivost i napuštenost od bilo kakove osjećajnosti i suosjećajnosti. Jednostavno rečeno, autor je u svome stvaralaštvu zaokružio osobni i likovni razvitak postajući svjestan, praktično na svome primjeru, ljepote zbilje i okrutnosti to iste. U ovome zadnjem opusu što ga predstavlja na ovoj izložbi napose ističem »Križni put« gdje je ujedinio prijašnju istančanu senzibilnost i kasniju dramatičnost svoga izraza, te je tako napravio odmjeren pristup ka stvarnosti, a u ovome primjeru i svojega umjetničkoga djelovanja. Ako se pažljivo promatraju radovi predstavljeni nam ovom prigodom onda ćemo zapaziti istančani osjećaj koji je dočarao na Isusovome liku, dakle sve one dubioze i fineze koje su stari majstori stoljećima odgonetavali, da bi bili vjerodostojni uzvišenom božanskom naumu. Navest ću još i njegov rad pod nazivom »Leptir«, koji je minijaturan i raden u lijepoj tamno plavoj gami, sa detaljima neobičnoga bilja i siluetarnoj formi leptira. Na kraju ovoga skraćenog osvrta želim da moj prijatelj akademski slikar - grafičar Jure Kokeza smogne snage prevladati prepreke koje ga sputavaju u njegovu stvaralaštvu, i da obimnije izlazi na pozornicu umjetničkog miljea.

Vjerujem da mu je Svevišnji naklonjen u njegovim plemenitim i ispravnim tendencijama i da su mu te prepreke bile za njegovo usavršavanje, kako čovjeka, tako i umjetnika.

akad. slikar Tomislav Dilber

Ciklus: »Križni put«

* * *

Već je prije akademski slikar Jure Kokeza onirički slikao »imaginarnе nadrealne krajolike«, ponekad sa »složenim fantazmagoričnim fabulama«, »iscrtavao vlastite metafore verističkim detaljima«, kako piše Mirna Jokić, u prospektu izložbe slikana tenu »Križnoga puta« u galeriji »VB« u Scsvetama, i naponinje da naklonost prema sakralnom postoji u njega od početka, međutim promjena se očituje u stavu: Konteplativni mir Bogorodica odsutna izraza lica iz ranjenog perioda, zamijenit će gotički izduženi razapeti Krist, nimalo idealiziran, s bolnom grimasom. »Prodor slika iz utrobe« izaziva mučninu pred dramom križnog puta, »uz kromatsko rastvaranje motiva«. Avantura prikazivanja »elementarnih tragova egzistencije«, kada slikanje postaje »sciznograf unutarnjih potresa i slojevanja«, izraz snažnih unutarnjih osjećaja putem ekspresivne figuracije.

To je blago rečeno!

»Križni put« Jure Kokeza (na popisu je kataloga izložbe sedamnaest slika) naslikan je u 1990. i 1991. godini!, uistinu strašnom trenutku hrvatske povijesti! U vremenu straha i patnje, društvene shizofrenije i psihosocijalne napetosti, te potom okrutnog rata i masovnog zločina. Uistinu slike odgovarajuće svome vremenu. Te figure, ponekad jedva razgovjetne na granici apstraktne ekspresije, žestoke su, ružne i strašne! Agresivne bojom, divljim koloritom, strastvenim potezima kista.

Uvučeni smo u snovidenja, u odvratne prizore raspadanja, smrti i patnje. Ono strašno uistinu je strašno, nakazano i brutalno. S druge strane raskošno bojom, puno intezivna života i opojno lijepo: oblikom! I takvo pleše svoj divlji kričavi karnevalski ples oko blijede žrtve, Isusa izglednjelog do logoraškog kostura, svedenog na »ostatke ostataka« umirućeg tijela. Zagonetne formacije mučitelja, zbite kao u nekom ritualu oko žrtve, krvavo nebo, čudni zidovi ili snoviti blistavi procjepi. Grčeviti i opojni namazi boje. Uistinu ekspresionizam!, i još k tome nadrealan!

Evo opisa nekoliko slika:

»Isus pada drugi put pod križem« (1991)

Štapičasto tanki Isus nosi golmi, nezamislivo masivan, križ. Ekspresija duševne drame dovodi do paroksizma slike. Kontrasti svjetla i tame. Boje otrovne, likovi iznutra zrače svjetlo ili, nasuprot tome, mrak. Isus je sićušan, pred pogledom svjetine. Mračno koplje bode otvoreno blistavo nebo.

»Veronika pruža Isusu rubac, a on u nj otiskuje sliku svog lica« (1991)

Isus se topi kao vosak i njegova slika na rupcu se topi, curi prema dolje. Gravitacija nestajanja. Lice je bolno iskrivljeno, na rupcu lice iščezava, a Isus to gleda, ukoliko uopće išta vidi od silne muke?

»Isusa pribijaju na križ« (1990)

Isusovo tijelo je već nerazgovjetna kreatura, bez lica, mršava, svedena na tanki ostatak mesa, batrljak boli. Sadomazohistički objektat za mučenje položen na zemlju. Iz sivog mesa u raspadanju štrše rebra. Kako goleme čavle mučitelji strastveno zabijaju u te tanke udove! Ta čavli su gotovo deblji od ruke u koju se zabijaju. Čudni blistavi zid nosi znak koplja, mrak sjene, užarene glave mučitelja. Skrivaju se u zagonetki svoga postojanja, jedva razgovjetni.

»Isusa svlače i napajaju žuđu« (1991.)

Ponižavanje i mučenje razgoličenog Isusa. Djelomično kričavošarene, a djelomično mračne, figure objasnih mučitelja, kao kakve maškare i blistave krabulje nadvijaju se nad princom karnevala, nad poniženim batrljakom što ih gleda tužnim očima. Isusova sjena previja se po zlatu križa.

Moderna je umjetnost pronašla svoj sakralni izraz u strašnim »Križnim putovima«, vrlo karakterističnim likovnim znakovima našeg vremena (dvadesetog stoljeća). Kokezine figure pune su intezivne duševne drame i likovne ljepote. One su užasnuti upitnik modernog slikara na kraju stoljeća: »Bože, Bože, zašto si me ostavio?«, ponavljanje Kristovog Getsmenija i Golgote, no time, kao izraz vjere, one su i nada u neki sretniji trenutak koji dolazi.

Josip Sanko RABAR

"Krist"

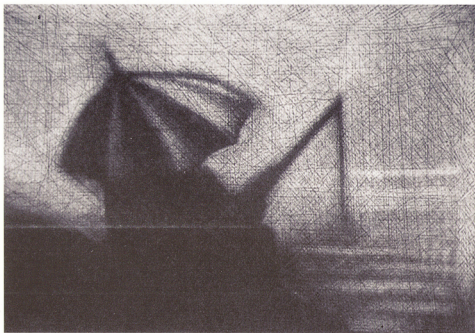
"Krist govori pred mnoštvom"

"Isus susreće Jeruzalemske žene"

"Kristova muka"

"Na osami"

"Golgota"

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

1. 1986. Muzej Prigorja, Sesvete, Grafička mapa »Žena«
2. 1989. »Chromos«, Zagreb, crteži i akvareli
3. 1990. Centar za kulturu Čakovec, pasteli i akvareli
4. 1991. Riedlingen, SR Njemačka, grafike, crteži i slike
5. 1993. Galerija »BAČIN DVOR« - VRBNIK
6. 1995. Riedlingen, SR Njemačka, akvareli i pasteli
7. 1996. Muzej Prigorja - Galerija »Kurija«

POPIS DJELA:

Radovi od 1 do 25 rađeni su u tehnici Monotipije

Format: 23,3 x 32 cm

JURE KOKEZA

G R A F I K E

MUZEJ PRIGORJA

GALERIJA "KURIJA"

S E S V E T E

23. XII. 1996. – 13. I. 1997.

ZA IZDAVAČA:
MUZEJ PRIGORJA
IZDAVAČ:
VLADIMIR SOKOL
PREDGOVOR:
TOMISLAV DILBER
LIKOVNA POSTAVA IZLOŽBE:
TOMISLAV DILBER
LIKOVNA OPREMA:
VINKO FIŠTER
ORGANIZATOR I FOTOGRAFIJE:
TOMISLAV DILBER

NAKLADA: 350 kom.
TISAK: "G.M.G. GRAF"
Sesvete, tel: 01/2006-352

SAVJET GALERIJE "KURIJA"
MUZEJA PRIGORJA

VLADIMIR POLIĆ
ZLATKO POTOČKI
ROBERT BAČA
BRANKO KELČEC
VINKO FIŠTER
MILAN BEŠLIĆ
VLADIMIR SOKOL
TOMISLAV DILBER

JURE KOKEZA

Rođen je 15. X. 1959. g. u Splitu, gdje je završio Školu primjenjenih umjetnosti u klasi prof. Jakova Budiše, odjel grafike. Akademiju likovnih umjetnosti završio je u Zagrebu kod prof. Franc Para, odjel grafike.

Vanjski je suradnik Restauratorskog Zavoda Hrvatske. Radi kao profesor likovnog odgoja a u slobodno vrijeme slika.

Prebivalište: Selčinska 1
10360 Sesvete; tel: 2000 - 528.